

ROMÂNIA

TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

Dosarul nr.

ÎNCHEIEREA Nr. 4

Sedința publică din 14 Iunie 2023

Completul constituit din:

Judecător: - Președinte

Grefier:

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind acțiunea promovată de reclamantul , CNP , cu domiciliul în nr. județul , și cu domiciliul procesual ales la Cab. Av. , cu sediul în municipiul str. ar. , județul în contradictoriu cu pârâta .

cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Kossuth Lajos nr. 94, județul Harghita, având ca obiect refuz acordare drepturi persecutați politic D.L. nr. 118/1990 – Decizia nr. .

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă av. Szabó Andreea în reprezentarea reclamantului.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că pârâta nu a formulat note referitoare la cererea de sesizare a ÎCCJ.

La interpelarea instanței, dacă mai susține cererea de sesizare a ÎCCJ și de suspendare a judecății, reprezentanta reclamantului răspunde afirmativ.

Instanța admite cererea de sesizare a ÎCCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile. Totodată, admite cererea de suspendare a judecății până la soluționarea sesizării ÎCCJ pentru HP, considerând că sunt întemeiate ambele temeiuri invocate de reclamant, respectiv suspendarea de drept și cea facultativă.

INSTANȚA,

**asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție
pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,
constată următoarele:**

Asupra admisibilității sesizării.

Tribunalul reține că este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, că, deși este vorba de posibilitatea exercitării unei căi de atac parțial devolutive, acest lucru influențează direct soluția finală asupra fondului, că este o chestiune de drept nouă și că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În concluzie, sunt îndeplinite condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, care permit sesizarea Înaltei Curți.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept.

1. Reclamantul susține că formula „definitivă”, legată de sentința de soluționare a contestației, este de dinainte de Codul de procedură civilă din 2010, dar, la republicarea din 2009, din Monitorul Oficial nr. 631 din 23 septembrie, forma regăsită la art. 12 alin. (4) din Decretul-lege nr. 118/1990 este „*Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*”, fără nicio altă precizare.

2. Formula „*Împotriva hotărârii persoana interesată poate face contestație la curtea de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990. Hotărârea curții de apel este definitivă*” a fost introdusă prin Legea nr. 189/2000, de aprobare cu modificări a OG nr. 105/1999, și nu a operat în privința Decretului-lege nr. 118/1990, pentru că legea de aprobare a modificat titlul ordonanței, instituind, practic, o nouă instituție a despăgubirilor acordate persoanelor persecutate de diferitele regimuri politice care au condus România. Astfel, în aceeași perioadă de timp, cauzele legate de OG nr. 105/1999 au fost judecate în primă instanță de curțile de apel, iar cele legate de Decretul-lege nr. 118/1990 de tribunale.

3. În ce privește Decretul-lege nr. 118/1990, formula hotărârii definitive de primă instanță a fost introdusă pentru prima dată prin Legea nr. 232/2020, intrată în vigoare începând cu 08.11.2020, adică sub imperiul Codului de procedură civilă din 2010. Ca atare, deoarece raportarea se face la Codul de procedură civilă din 2010 și având în vedere art. 634 alin. (1) din acest cod, hotărârea nu este supusă nici apelului, nici recursului, așa cum, de altfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât prin Decizia RIL nr. 6/2017, într-o situație similară.

4. În concluzie, interpretarea corectă este că hotărârea tribunalului nu este supusă nici apelului, nici recursului.

Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

1. Reclamantul, în cuprinsul notelor, a solicitat Tribunalului Harghita ca, în temeiul dispozițiilor art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de la art. 13 alin. (8) din Decretul-lege nr. 118/1990, respectiv dacă hotărârea tribunalului este supusă sau nu căii de atac.

Intenția legiuitorului a fost de a reglementa și menține integral calea de atac prevăzută de dispozițiile Legii contenciosului administrativ și în materia hotărârilor pronunțate în temeiul dispozițiilor Decretului - Lege 118/1990. În materia căilor de atac sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 7 alin. 3 din Legea nr. 76/2012 de punere în aplicare a noului Cod de procedură civilă.

Observând evoluția în timp a reglementărilor privind căile de atac, norma privind caracterul definitiv al hotărârii pronunțate în primă instanță de către secția de contencios administrativ a tribunalului nu a suferit nicio modificare legislativă, textul de lege fiind pur și simplu doar renumerotat, fiind edictat sub imperiul vechiului Cod de procedură civilă și suportând interpretarea dată de dispozițiile art. 7 alin. 3 din Legea nr. 76/2012.

În interesul dreptății și al securității juridice, apreciază ca fiind deosebit de important ca această chestiune să dobândească o interpretare echitabilă și uniformă, în condițiile în care această chestiune a fost soluționată diferit de către Curțile de Apel, existând instanțe care au procedat la analiza recursului pe fond, de la textul normei, apoi să fie avute în vedere aspectele de interpretare sistematică, apoi cele istorice, toate acestea subsumate observării scopul normei.

Norma prevăzută de dispozițiile art. 13 alin. 8 din Decretul-lege nr. 118/1990, respectiv art. 12 indice 1 din Legea nr. 232/2020, nu trebuie privită în mod izolat, sensul normei trebuie identificat în corelare cu ansamblul normelor de drept, cu dispozițiile legii contenciosului administrativ și a legii de punere în aplicare a Codului de procedură civilă precum și în evoluția lor istorică pentru determinarea sensului normei în contextul tuturor normelor cu care aceasta se află în relație obiectivă.

După verificarea istoricului apariției normei și luarea în considerare a motivelor organelor legislative la momentul formulării acesteia, rezultă că nu există o modificare propriu-zisă a dispozițiilor privind calea de atac, mențiunea cu privire la caracterul definitiv al hotărârii supraviețuind noului Cod de procedură civilă, interpretarea corectă eficace echitabilă fiind aceea că mențiunea este definitivă corespunde exigențelor date de vechiul Cod de procedură civilă și care trebuie interpretate în lumina dispozițiilor Legii nr. 76/2012 dar și a deciziilor Curții Constituționale pronunțate în materie.

2. Pârâta nu a exprimat niciun punct de vedere.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea de sesizare a ÎCCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de reclamant.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării unei probleme de drept cu privire la art. 13 alin. 8 din Decretul-lege nr. 118/1990.

În baza art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecata cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept. Cu drept de recurs pe toată durata suspendării. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Harghita.

Pronunțată în ședință publică, azi, 14 Iunie 2023.

PRESEDINTE

GREFIER

